

Страна в главното производство

М

Преюдициален въпрос

Окончателното решение за прекратяване на наказателното производство, което е постановено от държава членка на Европейския съюз, страна по КПСШ ⁽¹⁾, след обстойно разследване в рамките на производство, което може да бъде възобновено при наличието на нови доказателства, има ли преклудиращо действие спрямо образуването или провеждането на производство за същите деяния и спрямо същото лице в друга договаряща държава?

⁽¹⁾ Конвенция за прилагането на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 година между правителствата на държавите от Икономическия съюз Бенелюкс, Федерална република Германия и Френската република за постепенното премахване на контрола по техните общи граници (ОВ L 239, 2000 г., стр. 19; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 1, стр. 183).

Иск, предявен на 7 септември 2012 г. — Европейска комисия/Италианска република

(Дело С-411/12)

(2012/С 355/16)

*Език на производството: италиански***Страни**

Ищец: Европейска комисия (представители: В. Stromsky, S. Thomas и D. Grespan)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приела в предвидените срокове всички необходими мерки за премахване на схемата за държавни помощи, която е обявена за незаконна и несъвместима с вътрешния пазар с Решение на Комисията 2011/746/ЕС от 23 февруари 2011 година относно държавна помощ С 38/В/04 (ex NN 58/04) и С 13/06 (ex N 587/05), предоставена от Италия на Portovesme Srl, ILA SpA, Eurallumina SpA и Syndial SpA (нотифицирано под номер С(2011) 956 и публикувано в ОВ L 309, 24.11.2011 г., стр. 1), Италианската република не е изпълнила задълженията си по членове 3, 4 и 5 от посоченото решение и по ДФЕС.

— да се осъди Италианската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Предвиденият в решението срок за възстановяване на обявените за незаконни държавни помощи е изтекъл на 24 юни 2011 г. Освен това ответникът е трябвало най-късно до 24 април 2011 г. да информира Комисията за общата сума, която трябва да се възстанови, и за вече предприетите и планираните мерки за изпълнение на решението.

Към датата на предявяване на настоящия иск ответникът все още не е приел необходимите мерки за възстановяване на предоставените помощи от предприятията получатели, нито е предоставил на Комисията цялата искана информация.

Жалба, подадена на 13 септември 2012 г. от Bolloré срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 27 юни 2012 г. по дело Т-372/10, Bolloré/Комисия

(Дело С-414/12 Р)

(2012/С 355/17)

*Език на производството: френски***Страни**

Жалбоподател: Bolloré (представители: P. Gassenbach, C. Lemaire и O. de Juvigny, avocats)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания

— Да се отмени обжалваното съдебно решение, тъй като Общият съд е нарушил принципа на равно третиране и изискването за мотивиране, като не е отчетел факта, че дружеството Bolloré е било санкционирано като дружество майка, за разлика от Stora, което се е намирало в равностойно положение,

— да се отмени обжалваното съдебно решение, тъй като Общият съд е нарушил член 41 от Хартата на основните права и член 6 от ЕКПЧ, изискванията за мотивиране и неизопачаване, правото на защита на Bolloré, последиците от отмяната на Решение 2004/337/ЕО ⁽¹⁾, силата на пресъдено нещо и член 48, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд, като е постановил, че производството срещу Bolloré е било с разумна продължителност и дружеството е имало възможност да се защити във връзка с твърдяните нарушения,

— да се отмени обжалваното съдебно решение, тъй като Общият съд е нарушил принципите на пропорционалност и справедливост, като е отказал да намали размера на наложената глоба предвид фактическия и процесуален контекст на настоящото производство,

— да постанови окончателно решение по дело Т-372/10 в съответствие с член 61 от Статута на Съда и във връзка с това да отмени спорното решение в частта му относно Bolloré или, при всички положения, упражнявайки правомощията си за пълен съдебен контрол, да намали глобата, наложена от Комисията на Bolloré и потвърдена от Общия съд,

— в случай че Съдът не постанови окончателно решение по настоящото дело, да не се произнася по съдебните разноски и да изпрати същото пред Общия съд за преразглеждане при съобразяване с решението на Съда,

— накрая, в съответствие с член 69 от Процедурния правилник, Комисията да бъде осъдена да заплати съдебните разноски както в производството пред Общия съд, така и пред Съда.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят сочи три основания.

С първото си основание, състоящо се от две части, жалбоподателят поддържа, че Общият съд е нарушил принципа на равно третиране и изискването за мотивиране, като не е отчетел факта, че той е бил санкциониран за действията на своето бивше дъщерно дружество, за разлика от Stoga, което се е намирало в равносложно положение.

Второто основание, състоящо се от четири части, очертава нарушенията от страна на Общия съд на член 41 от Хартата на основните права, на член 6 от ЕКПЧ, на изискванията за мотивиране и неизопачаване, на правото на защита на жалбоподателя, на последиците от отмяната на Решение 2004/337, на силата на пресъдено нещо и на член 48, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд, тъй като последният не санкционирал нарушенията на правото на жалбоподателя производството срещу него да бъде с разумна продължителност.

С третото си основание жалбоподателят твърди нарушение на принципа на пропорционалност и справедливост, тъй като Общият съд не отчетел фактическия и правен контекст на настоящото производство, отказвайки да намали размера на наложената глоба.

(¹) Решение на Комисията от 20 декември 2001 година относно процедура по прилагане на член 81 от Договора за ЕО и член 53 от Споразумението за ЕИП — Дело COMP/E—1/36.212 — Самокопираща хартия (нотифицирано под номер C(2001) 4573) ОВ L 115, стр. 1.

Иск, предявен на 13 септември 2012 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия

(Дело C-421/12)

(2012/C 355/18)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: г-н van Beek и г-н Owsiany-Hornung)

Ответник: Кралство Белгия

Искания на ищеца

— да се установи, че:

— като е изключило от приложното поле на Закона от 5 юни 2007 г., който транспонира Директива 2005/29/ЕО относно нелоялните търговски практики (¹), лицата,

упражняващи свободни професии, както и зъболекарите и кинезитерапевтите, Кралство Белгия не е изпълнило задълженията си по член 3 във връзка с член 2, букви б) и г) от посочената директива;

— като е оставило в сила членове 20, 21 и 29 от Закона от 6 април 2010 г. относно търговските практики и защитата на потребителя, Кралство Белгия не е изпълнило задълженията си по член 4 от Директива 2005/29/ЕО относно нелоялните търговски практики;

— като е оставило в сила член 4, параграф 1, алинея 3 от Закона от 25 юни 1993 г. относно упражняването и организирането на амбулантните и панаирни дейности, въведен с член 7 от Закона от 4 юли 2005 г. за изменение на Закона от 25 юни 1993 г. относно упражняването на амбулантни дейности и организирането на обществени пазари, както и член 5, параграф 1, точка 4° от Кралския указ от 24 септември 2006 г. относно упражняването и организирането на амбулантните дейности, Кралство Белгия не е изпълнило задълженията си по член 4 от Директива 2005/29/ЕО относно нелоялните търговски практики.

— да се осъди Кралство Белгия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на Директива 2005/29/ЕО е изтекъл на 12 юни 2007 г.

(¹) Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“) (ОВ L 149, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260).

Преюдициално запитване, отправено от Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen (Швеция) на 17 септември 2012 г. — Flora May Reyes/Migrationsverket

(Дело C-423/12)

(2012/C 355/19)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Flora May Reyes

Ответник: Migrationsverket